
FörvR Dom 2016-02-24, mål nr 141-15, varning ändrad till erinran.

KamR, dom 2017-09-25, mål nr 1843-16, varning.

HFD beslut 2018-03-28, mål nr 6094-17, ej prövningstillstånd.

D 14

1 Inledning

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en anmälan beträffande auktoriserade revisorn A-son och har därför öppnat detta disciplinärende. Av anmälan framgår att A-son tillsammans med en annan revisor var valda revisorer i ett bolag i konfektionsbranschen. Anmälan avser räkenskapsåren 1 januari – 31 december 2007–2010. A-son har varit vald revisor i bolaget under samtliga dessa räkenskapsår och RN har tagit del av hennes revisionsdokumentation för räkenskapsåren 2008–2010. Revisionsberättelserna avseende dessa räkenskapsår avvek inte från standardutformningen. Bolaget försattes i konkurs den 25 januari 2012. Av anmälan framgår att bolaget sedan år 2007 hade haft avtal med en bank om fakturabelåning. Avtalet innebar att bolaget hade möjlighet att belåna sina fakturor redan i samband med utställandet. När banken erhöll fakturakopia, hade bolaget möjlighet att belåna 80 procent av nominellt belopp. Under hösten 2011 genomförde banken s.k. kundsaldoförfrågningar. Det framkom då att fakturor i stor omfattning hade upprättats och belånats utan att de motsvarade någon verklig fordran mot kund.

2 Allmänt om revisorers dokumentationsskyldighet

En auktoriserad eller godkänd revisor ska enligt god revisionssed dokumentera dels sådana förhållanden som har betydelse för att ge bevis till stöd för uttalandena i revisionsberättelsen, dels sådana förhållanden som utgör bevis för att revisionen har planerats och utförts enligt god revisionssed. Bestämmelser om dokumentation finns i 24 § revisorslagen (2001:883) och 2–4 §§ RN:s föreskrifter (RNFS 2001:2) om villkor för revisorers och registrerade revisionsbolags verksamhet.¹ Dokumentationen ska vara tydlig och sammanställd på ett överskådligt sätt. Av dokumentationen ska framgå bl.a. hur granskningen har planerats, vilken granskning som har genomförts, när granskningen har utförts, vilka iakttagelser som har gjorts och vilka slutsatser som har dragits. Underlåtenhet att fullgöra dokumentationsskyldigheten på ett riktigt sätt bedöms som allvarlig, eftersom den försvårar en analys och en tillfredsställande bedömning av arbetet i efterhand.

Den omständigheten att en revisor inte dokumenterar sina granskningsåtgärder enligt gällande föreskrifter behöver i och för sig inte innebära att hans eller hennes granskningsåtgärder har varit otillräckliga. I ett sådant fall får dock en stor del av RN:s bevisbörda anses övergå på revisorn. Det innebär att revisorn måste kunna redogöra för sin granskning på ett sådant sätt att det vid en helhetsbedömning framstår som sannolikt att de påstådda åtgärderna har utförts och att de har haft sådan inriktning och omfattning att de har kunnat tjäna som underlag för välgrundade slutsatser. Vid denna bedömning beaktar RN bl.a. hur detaljerade uppgifter revisorn har lämnat om sina granskningsinsatser. Om revisorn därvid inte förmår göra den påstådda granskningen sannolik, utgår RN från att någon tillfredsställande granskning inte har skett.

¹ Bestämmelserna i 4 § fanns före den 1 augusti 2013 i 5 § samma föreskrifter.

3 Granskning av intäktsredovisningen, räkenskapsåren 2008–2010

3.1 A-sons dokumentation

RN har efterfrågat revisionsdokumentation avseende räkenskapsåren 2007–2010 men inte erhållit någon dokumentation avseende det första av dessa år.

Av bolagets årsredovisningar för räkenskapsåren 2008–2010 framgår följande redovisade belopp i mnkr.

Räkenskapsår	Nettoomsättning	Varulager	Kundfordringar	Eget kapital	Balans-omslutning
2008	30,7	7,8	9,6	6,6	18,2
2009	31,0	9,6	15,7	6,9	28,5
2010	37,1	10,0	24,9	7,1	37,0

I revisionsplaneringen för räkenskapsåren 2008–2010 har antecknats att bolagets interna kontroll till viss del var bra, att företagsledaren var dominerande i bolaget och att ingen kontrollerade hans beslut om transaktioner.

I dokumentationen avseende räkenskapsåret 2008 finns antecknat på ett flödesschema för bolagets ekonomistyrningsverktyg att genomgång skedde med företagsledaren och den ekonomiansvarige avseende bolagets rutiner kring order, lager och fakturering. Det framgår inte vilken granskning som utfördes. På motsvarande flödesschema för räkenskapsåret 2009 finns antecknat att rutinerna för order, lager och fakturering inte hade förändrats under året. Även i dokumentationen för räkenskapsåret 2010 finns en motsvarande anteckning.

I dokumentationen för räkenskapsåret 2008 har A-son på en resultatrapport med en översikt över fyra räkenskapsår noterat vad bruttovinstmarginalen var för räkenskapsåren 2007 och 2008. Noteringen innehåller ett konstaterande av att bruttovinstmarginalen hade sjunkit något. Av dokumentationen för räkenskapsåret 2009 framgår att A-son på en flerårsöversikt, uttagen i samband med planeringen, hade noterat att bruttovinsten var rimlig. I dokumentationen för räkenskapsåret 2010 finns ett dokument benämnt granskning av registrering av kundorder. I dokumentet har antecknats att kundorder fylldes i av säljarna och att säljarna lade in orderarna direkt i systemet. A-son har i en resultatanalys i samband med planeringen noterat att bruttovinsten var rimlig.

3.2 A-sons yttranden

A-son har uppgett följande.

Revisionsdokumentationen för räkenskapsåret 2007 finns inte kvar. Det synes som att denna följde med när hennes medrevisor för räkenskapsåren 2007–2009 bytte arbetsgivare eller att den av misstag slängdes på hans uppdrag i samband med att hans tidigare tjänsterum blev städat. För åren fram till och med år 2009 var det en delad revision där hennes dåvarande kollega hade tagit huvudansvaret för revisionen och därmed dokumentationen samt granskning av resultaträkning och kundfordringar. Vid den gemensamma planeringen av

revisionsuppdraget bedömdes att risken för väsentliga fel var låg i intäktsredovisningen och i redovisningen av kundfordringar med undantag för risken för osäkra kundfordringar. Det påverkade omfattningen av granskningen. Hon och medrevisorn hade varit involverade i revisionen av bolaget i många år och successivt byggt upp kunskap om detta och dess rutiner. Rutiner och intern kontroll granskades framförallt när rutinerna infördes.

Enligt RS 400 *Riskbedömning och intern kontroll* räcker det att revisorn förvissar sig om att kontrollrutinerna fortfarande tillämpas. Hennes bedömning var att företagsledaren (tillika verkställande direktör, styrelseledamot och ensam aktieägare) ville göra rätt för sig och hade en bra egen övervakning och kontroll, även om denna i alla delar inte var reviderbar. Detta bekräftades av resultatet av övrig granskning och den medverkan som fanns av externa parter i bolagets nyckelprocesser, se nedan. Företagsledaren hade en dominerande ställning i bolaget och hade därmed, liksom företagsledare i alla mindre bolag, en möjlighet att sätta sig över kontrollrutiner. Revisionsteamets bedömning, baserad på flera års revision av bolaget, var att företagsledaren var väl insatt i redovisningen. De väsentliga tillgångsposterna varulager och kundfordringar omfattades av intern kontroll genom externa parter, dels en extern lagerförare, dels den bank som lämnade lån till bolaget med kundfordringar som säkerhet (se nedan) och som förde kundreskontran åt bolaget, vilket framgår av granskningsplanen. Bolaget hade även en extern styrelseledamot, VK. Detta var inte tillräckligt för att minska kontrollrisken till en lägre nivå än hög. Å andra sidan innebar företagsledarens direkta styrning och kontroll att han hade full insyn i alla transaktioner och av den anledningen bedömdes risken för att någon i personalen skulle kunna genomföra oegentligheter eller liknande som liten.

Sammanfattningsvis var revisionsteamets bedömning att det fanns en god intern kontroll i bolaget och att det från denna utgångspunkt inte fanns någon förhöjd risk för oegentligheter av den typ som i efterhand visade sig förekomma i bolaget.

Bolaget hade en egen ekonomifunktion i och med att en person vid namn VP var anställd som ekonomiansvarig. VP hade lång erfarenhet av redovisning och hade erforderlig kompetens för sina arbetsuppgifter som hon skötte självständigt, noggrant och med integritet. Överhuvudtaget kännetecknades bolagets administration och ledning av stor noggrannhet. Det var sällan fel i avstämningar m.m. Hon uppfattade att det fanns en arbetsfördelning i företagsledningen. Styrelsen hade regelbundna protokollförda möten där man följde upp resultat och ställning i bolaget. Redovisade transaktioner stämde överens med underlag och det fanns inte några tecken på oegentligheter eller fel. Mot denna bakgrund ansåg sig revisionsteamet ha grund för att godta uttalanden som sanningsenliga och handlingar som äkta.

I princip all försäljning som skedde i bolaget omfattades av någon typ av licensavtal. Ersättning till licensgivarna hade betalats i form av provision på denna försäljning. Bolaget var därför tvunget att hålla ordning på omsättningen så att den kunde hänföras till rätt licensgivare. Licensgivarna hade också byggt upp en egen granskning för att säkra att omsättningen och därmed licensavgifterna hanterades rätt. Avstämning skedde kvartalsvis. Detta krävde att bolaget hade ett väl utvecklat system för order, lager och fakturering. Den externa granskningen var mycket omfattande. Enligt licensgivarna hade bolaget god ordning och redovisade en korrekt omsättning och därmed korrekta licensavgifter. Bolagets system för order, lager och fakturering hade följaktligen granskats ingående av licensgivarna, eftersom uppgifter för utbetalning av deras royalty baserades på uppgifter från systemet. Det fanns således en extern övervakning av väsentliga delar av den interna kontrollen.

Ungefär två tredjedelar av försäljningen avsåg varor som en utländsk licensgivare, USA-bolaget, var licensgivare för. Samarbetet med detta bolag hade pågått sedan år 1993. USA-bolagets granskning var särskilt omfattande och innebar en genomgripande genomlysning av såväl bolagets rutiner som försäljningens omfattning ner på artikelnivå. Uppföljning av försäljning skedde utifrån samtliga inköpsordrar. Denna granskning var således mer omfattande än en normal revision. Revisionsteamet tog del av de rapporter som hade upprättats efter licensgivarnas granskning av bolagets rutiner. Rapporterna utvisade inte några brister eller svagheter som påverkade bolagets redovisning. Förutom förfrågningar hos företagsledningen och anställda hade revisionsteamet direktkontakt med USA-bolaget. Under år 2008, i samband med granskningen av räkenskapsåret 2007, samordnade revisionsteamet sitt besök hos bolaget med USA-bolagets årliga granskning. Vid det gemensamma besöket tog revisionsteamet del av de checklistor och arbetsprogram som USA-bolaget följde samt resultatet av USA-bolagets granskning. Revisionsteamet följde tillsammans med USA-bolaget upp de avvikelser som förekom för att säkerställa att avvikelserna rörde sig om t.ex. returer pga. tillverkningsfel. Detta innebar att revisionsteamet testade den interna kontrollen. Slutsatsen av denna granskning av bolagets kontroller var att det fanns en väl fungerande intern kontroll avseende försäljningen av USA-bolagets produkter, oavsett om den skedde i Sverige eller utomlands. Hon förvissade sig om att USA-bolaget gjorde besök hos bolaget under de aktuella år som omfattas av revisionen.

Revisionsteamets iakttagelser om effektiviteten i den interna kontrollen där extern part inte var involverad grundades dels på förfrågningar hos företagsledning och anställda, dels på iakttagelser vid andra granskningsåtgärder.

Rutinerna för order, lager och fakturering var helt integrerade i ett system. När systemet infördes, lade revisionsteamet ned mycket energi på att granska dess funktion och effektivitet. Under de aktuella åren skedde inga förändringar i systemet och revisionsteamet ansåg sig därmed kunna förlita sig på sin tidigare genomgång. Vid revisionerna på plats hos bolaget noterade hon att systemet fungerade på avsett sätt. Bolagets affärssystem var dessutom särskilt anpassat för denna typ av verksamhet och används av många tillverkande och distribuerande bolag. Flödesschema avseende order, lager och fakturering gicks under räkenskapsåret 2008 igenom med företagsledaren och den ekonomiansvarige. Båda beskrev i allt väsentligt samstämmigt hur rutinerna fungerade. Detta kompletterades med walk through-test, uppföljning av försäljningar från order till leverans och fakturering och iakttagelser från övrig granskning. Samtliga dessa granskningar av effektiviteten i rutinerna visade att rutinerna hade fungerat väl.

Även granskningen av lager genom närvaro vid lagerinventeringar och priskontroller, närvaro vid utförsäljningar och granskning av kundfordringar utgjorde en del av underlaget för revisorernas ställningstagande att godta den redovisade försäljningen. Den ökade omsättningen motsvarades av en ökad kostnad för sålda varor, en ökning som verifierades via granskning av varuinköp och lagerförändringar. Hon jämförde även omsättningen med momsredovisningen. Den samlade granskningen låg till grund för slutsatserna.

RN gör följande bedömning.

Av RS 500 *Revisionsbevis* p. 2 följer att revisorn ska skaffa sig tillräckliga och ändamålsenliga revisionsbevis för att kunna dra betryggande slutsatser att basera sina uttalanden i

revisionsberättelsen på. Av p. 3 i samma RS framgår att revisionsbevis ska inhämtas genom en lämplig avvägning mellan granskning av kontroller och substansgranskning. I vissa fall kan revisorn skaffa bevis enbart genom substansgranskning. När revisorn planerar och utför granskningsåtgärder samt utvärderar och rapporterar resultaten av dem, ska han eller hon beakta risken för att det finns väsentliga felaktiga uppgifter i årsredovisningen till följd av oegentligheter eller fel, se RS 240 *Oegentligheter och fel*, p. 2.²

I det nu aktuella fallet var bolagets intäkter en väsentlig post. A-son har, vad gäller sin granskning av intäkterna, hänvisat till den dokumentation som upprättades för räkenskapsåret 2007 och uppgett att den granskning som gjordes för det året följdes upp efterföljande år. RN har inte haft tillgång till revisionsdokumentationen för räkenskapsåret 2007 och revisionsdokumentationen för räkenskapsåren 2008–2010 är knapphändig i fråga om vilka granskningsåtgärder som vidtogs avseende intäktsredovisningen. Det går därför inte att av tillgänglig dokumentation dra några närmare slutsatser om arten och omfattningen av den granskning som skedde.

A-son har i sina yttranden till RN uppgett att det var en god intern kontroll i bolaget men att övervakningen och kontrollen inte i alla delar var reviderbar. Hon har i sina yttranden vidare hänvisat till en granskning som den externa parten i form av USA-bolaget skulle ha utfört och som enligt vad hon har uppgett omfattade två tredjedelar av bolagets omsättning. Det framgår dock inte närmare hur denna granskning genomfördes. Även om sådan granskning genomfördes kan inte av dokumentationen utläsas hur revisionsteamet kvalitetssäkrade granskningen. RN konstaterar därför att A-son inte har gjort sannolikt att hon hade tillräckliga revisionsbevis för att det fanns en väl fungerande intern kontroll avseende intäktsredovisningen som hon kunde förlita sig på i sin revision (jfr den i avsnitt 2 angivna bevisbördesregeln). Inte heller den substansgranskning som hon har hänvisat till ger, vare sig sedd för sig eller som ett komplement till den granskning av intern kontroll som hon har beskrivit, tillräckliga revisionsbevis för att intäktsredovisningen var riktig.

Sammanfattningsvis konstaterar RN att A-son inte gjort sannolikt att hon vidtog granskningsåtgärder som gav henne tillräcklig grund för att godta intäktsredovisningen. RN drar av detta slutsatsen att hennes granskning var otillräcklig (jfr den i avsnitt 2 angivna bevisbördesregeln). Med hänsyn till intäkternas väsentlighet saknade hon därför grund för att tillstyrka fastställandet av bolagets resultat- och balansräkningar. Genom att ändå göra detta har hon åsidosatt god revisionssed.

² RN hänvisar i beslutet genomgående till RS (Revisionsstandard i Sverige), eftersom det regelverket gällde vid revisionerna som prövas i beslutet. För revisioner av finansiella rapporter för räkenskapsår som börjar den 1 januari 2011 eller senare gäller i stället ISA (International Standards on Auditing). Bestämmelser motsvarande RS 500 finns i ISA 500 *Revisionsbevis* och bestämmelser motsvarande RS 240 finns i ISA 240 *Revisorns ansvar avseende oegentligheter i en revision av finansiella rapporter*.

4 Granskning av kundfordringar, räkenskapsåren 2008–2010

4.1 A-sons dokumentation

Räkenskapsåret 2008

Bolaget redovisade posten *Kundfordringar* med 9,6 mnkr, motsvarande 53 procent av balansomslutningen. Dokumentationen av granskningen av posten består av ett arbetsprogram, kopior på kundreskontra och ett handskrivet arbetsblad med noteringar från granskning av förfallna kundfordringar. I dokumentationen har antecknats att posten *Kundfordringar* var avstämd mot underlag. Det har också antecknats att äldre fordringar hade granskats, att det vid behov hade gjorts justeringar av dessa poster och att det i fråga om större fordringar hade skett en betalningsuppföljning. Vad gäller posten *Kundfordringar* har revisionsteamet antecknat att posten bedöms godtagbar.

Räkenskapsåret 2009

Posten *Kundfordringar* redovisades med 15,7 mnkr, motsvarande 55 procent av balansomslutningen. Dokumentationen av granskningen av posten består av ett arbetsprogram, kopior på kundreskontra och ett arbetsblad med noteringar från granskning av förfallna kundfordringar. Av noteringar på arbetsprogrammet framgår att reskontran löpande hade stämts av mot huvudboken, att uppföljning hade skett mot en kundreskontra per den 20 maj 2010, att kvarvarande obetalda poster uppgick till 706 tkr och att ingen reserv för osäkra fordringar ansågs vara nödvändig. Det har också antecknats att posten bedömdes vara korrekt redovisad.

Räkenskapsåret 2010

Kundfordringarna redovisades med 24,9 mnkr, motsvarande 67 procent av balansomslutningen. Dokumentationen av granskningen av posten består av ett arbetsprogram, kopior på kundreskontra och kopior på ett antal kreditfakturer efter räkenskapsårets utgång. På arbetsprogrammet har A-son noterat att kundreskontran löpande hade stämts av mot huvudboken, att hon även hade följt upp betalningar av kundfordringar efter räkenskapsårets utgång och att ingen reserv för osäkra fordringar ansågs vara nödvändig. Det saknas en sammanfattande slutsats av granskningen på arbetsprogrammet.

4.2 A-sons yttranden

A-son har uppgett följande.

Av granskningsplanen framgår att de väsentliga tillgångsposterna varulager och kundfordringar omfattades av intern kontroll genom externa parter i form av extern lagerförare och banken som förde kundreskontran. Områden med förhöjd risk vid revisionen bedömdes vara osäkra kundfordringar, varulager samt periodisering kring försäljning och inköp. Risker vad avser räkenskapspåståendet värdering gällande kundfordringar bedömdes som hög, eftersom övriga kontrollaktiviteter inte reducerade denna risk till en låg nivå. Substansgranskning utfördes genom en uppföljning av öppna poster i kundreskontran och en uppföljning av skälen till krediteringar för slumpmässigt utvalda fakturer. Granskningen utfördes vid besök under året och i samband med bokslut. Granskning utfördes också genom avstämning av kundreskontra mot huvudboken per bokslutsdagen. För att kunna bedöma

värdet av kundfordringar begärdes en kundreskontra efter räkenskapsårets utgång. I denna noterades fakturor utställda före bokslutsdagen och en diskussion fördes med företagsledaren kring dessa. Eventuellt reserveringsbehov för osäkra kundfordringar bestämdes av företagsledaren efter denna diskussion.

När en faktura hade upprättats, skickades den till banken för belåning som omgående betalade ut 80 procent av fakturabeloppet till bolaget. Banken förde en reskontra med anledning av detta förfarande. I samband med revisionerna granskade revisionsteamet om det fanns osäkra kundfordringar utifrån denna reskontra. Betalning skulle ske direkt från kund till banken, men det förekom att kunder betalade direkt till bolaget. Dessa kundbetalningar har därefter överförts till banken som egen inbetalning. Bokföringen av dessa betalningar skedde på OBS-konto som nollställdes när betalning skett till banken. Vid bokslutstillfällena förekom det inte något saldo på OBS-kontona. Reskontran från banken stämde av mot huvudboken. Betalningsuppföljning skedde på denna reskontra av äldre fordringsposter räkenskapsåren 2008–2010. Obetalda poster diskuterades med företagsledaren. Bolaget fick varje vecka avstämningslistor på reskontra inklusive kontosammanställning på fakturabelåningen. Vid granskningen tog revisionsteamet del av dessa rapporter för respektive år.

Bolaget hanterade ca 2 000 fakturor om året vilket innebar att det var fråga om relativt stora volymer. Det var också naturligt att det förekom kreditfakturor i verksamheten. Uppföljning av ett antal kreditfakturor skedde avseende räkenskapsåret 2010. Revisionsteamet fick på begäran del av tre kreditfakturor i februari 2011. Urvalet gjordes *dels* för att bedöma riktigheten i krediteringar, *dels* med syfte att granska att de hade hänförts till rätt år (avklipp). Revisionsteamet stämde av att krediteringarna hade beslutats av företagsledningen och att de hade hänförts till rätt räkenskapsår. Inga fel noterades vid denna granskning och det fanns därför inte anledning att utvidga granskningen. Det var inte fråga om ett ovanligt stort antal krediteringar och skälen till dessa var normala. Vad gäller bokslutsreskontra redovisas i rapport för räkenskapsåret 2010 kreditfakturor med 746 tkr. Ackumulerat saldo för hela året uppgick till 17 stycken med ett totalt belopp om 776 tkr. Samtliga kreditfakturor är registrerade i den kundreskontra som fördes av banken.

Revisionsteamet gick igenom samtliga kreditfakturor och valde ut tre kreditfakturor som detaljgranskades. Dessa granskades för att bedöma riktigheten i krediteringarna och att de hade hänförts till rätt period. Vid denna granskning noterades inte några fel. Övriga kreditfakturor lästes igenom och revisionsteamet konstaterade att de inte skilde sig från de granskade och att det inte fanns andra tecken som föranledde någon fördjupad granskning. Vid granskning av krediteringar efter räkenskapsårets utgång framkom inte något som tydde på brister i hanteringen eller att krediteringar hade skett utan underlag. Det fanns därför inte anledning att utöka granskningen till andra delar av räkenskapsåret.

Granskningen av intäkter hängde samman med granskningen av kundfordringar där utgångspunkten var att se att fakturerade intäkter blev betalda. Denna granskning innefattade processen från order till försäljning som genererade fakturor som fördes in i kundreskontran som fördes av banken. Granskningen av rutiner innefattade kundreskontran, eftersom uppgifterna i denna användes som underlag för licensavstämmningarna.

RN gör följande bedömning.

Posten Kundfordringar var bolagets mest väsentliga tillgång och A-son hade därför anledning att ägna den särskild uppmärksamhet. Hon har vad gäller granskningen av kundfordringar, i likhet med granskningen av intäkter, i väsentlig utsträckning förlitat sig på en extern part. Att en bank för reskontran kan i och för sig påverka inriktningen och omfattningen en revisors granskning men innebär inte att denne kan underlåta att göra några egna egentliga kontroller. A-son var följaktligen tvungen att vidta fler självständiga granskningsåtgärder.³ RN finner att de granskningsåtgärder A-son vidtog inte var tillräckliga för att ta ställning till postens existens och fullständighet. Hon har därför inte haft tillräckligt underlag för att bedöma posten Kundfordringar.⁴ Med hänsyn till kundfordringarnas väsentlighet saknade hon därför grund för att tillstyrka fastställandet av bolagets resultat- och balansräkningar. Genom att ändå göra detta har hon åsidosatt god revisionssed.

5 RN:s sammanfattande bedömning och val av disciplinär åtgärd

A-sons granskning av bolagets intäktsredovisning och kundfordringar har för samtliga av RN granskade räkenskapsår varit otillräcklig och hon har därför saknat grund för att tillstyrka fastställande av bolagets resultat- och balansräkningar. A-son har i nu nämnda avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Hon ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. Det som läggs henne till last är allvarligt, särskilt med beaktande av att hon har tillstyrkt fastställande av bolagets resultat- och balansräkningar utan att ha grund för det. Hon ska därför meddelas varning.

Med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN genom dess tillsynsnämnd. I beslutet har deltagit hovrättspresidenten Sten Andersson, ordförande, kammarrättspresidenten Stefan Holgersson, vice ordförande, enhetschefen Tomas Algotsson, auktoriserade revisorn Maria Danckler, avdelningschefen Eva Ekström, direktören Per-Ola Jansson, skattejuristen Kerstin Nyquist och auktoriserade revisorn Ola Wahlquist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Anita Wickström, chefsjuristen Adam Diamant, chefsrevisorn Bodil Björk, revisionsdirektören Mathias Byström samt avdelningsdirektören Philip Lagerling som har föredragit ärendet.

³ Bedrägeriet upptäcktes av banken genom att den utställde kundsaldoförfrågningar under år 2011.

⁴ Se RN:s beslut den 6 februari 2003 i ärende dnr 2002-1486, referat D 5/03 i RN:s praxis.